

Esén: Marec na Krasu.

Mandlji v belem cvetju zaljšajo vrtove,
nežni božajo jih vetrčki,
sapice spomladanske
objemajo kmetijske domove.

Zvončki so že skoraj odeveli,
po dolinah globokomodre vijolice dehtë.
Oj, šopek vijolic, kako srce osrečuje —
srečna deca jih Bogu daruje.

Vsa opletena je Marijina kapelica.
Tam kraljuje nebeška Kraljica
v bršljanu
nad dolinami, nad gmajnami
v borovem balzamu.

Vse cvetje se klanja njej,
vse duše se ji klanjajo,
sivi kameni njeno pesem sanjajo,
zvonovi cerkvic po vsem Krasu
Kraljici spomladi pozvanjajo — —

Pred kmetскими hišami
pa so azurni hijacinti zadehteli
in rožnati, zlati narcisi
tam izza ograd
prikimavajo in kličejo: Pomlad, pomlad!

